

Nieuwsbrief Sizanani

Mei 2024

Pagina 1

Van de voorzitter

Frits Langeraar

Never a dull moment

Kortgeleden hoorde ik in een week tijd tweemaal het gezegde '*never a dull moment*'. De ene persoon had er nog iets aan toegevoegd '*in the Kingdom of God*'. De andere persoon vertelde in een gesprek met haar collega dat zij het zo druk had met vergaderingen en andere activiteiten. Ze zei erbij: als je je niet wilt vervelen, dan moet je lid van een kerk worden. Ik dacht erbij: of bestuurslid van Sizanani of de NGZN.

In de vorige nieuwsbrief (november 2023) schreef ik dat Sizanani NL en de NGZN toewerken naar een bestuur onder de vlag van Verre Naasten. De belangrijkste reden is dat we hiermee het belang willen onderstrepen dat Sizanani South Africa (SiSA) en de lokale kerken intensief gaan samenwerken en elkaar met woord en daad aanvullen. Wel zijn Sizanani en NGZN twee verschillende organisaties qua vorm: Sizanani is een stichting, NGZN is een vereniging met leden. Sizanani doet aan fondsenwerving en krijgt geld van donateurs, terwijl de NGZN leden heeft die bijdragen. Het bij elkaar brengen van 'woord en daad' is een goede ontwikkeling, maar besluitvorming hierover kan niet zomaar even onderling plaatsvinden. Tijdens de algemene ledenvergadering van de NGZN (op 8 juni a.s.) wordt een voorstel daartoe gepresenteerd. In het najaar volgen dan besluiten erover.

Leuk om te vermelden is dat drie stafmedewerkers van SiSA naar Nederland komen voor een bezoek! Manager en CEO Nokuthula Ngobese, coördinator gezondheidsprogramma's Phumzile Mtshali en jeugdwerker Sindy Nkosi zijn hier van 31 mei tot 10 juni om kennis te maken en te vertellen over hun werk bij SiSA. Op zaterdag 8 juni zijn de drie dames aanwezig op de algemene ledenvergadering van de NGZN in de Westerkerk in Bunschoten. In samenwerking met Verre Naasten organiseren we een nuttig en leuk programma, met zoveel mogelijk ontmoetingen met kerkleden en donateurs, o.a. in Den Haag, Sliedrecht, Zeist en Oegstgeest.

De samenwerking tussen Verre Naasten en Sizanani NL begint steeds meer vorm te krijgen. Medewerkers van Verre Naasten brachten in januari een kennismakingsbezoek aan SiSA in Nqutu. Zij nemen steeds meer praktische zaken over van ons als bestuur Sizanani NL, zoals bijvoorbeeld communicatie en de nieuwsbrief.

Nieuws uit Zuid-Afrika

Kippenverkoop

Sizanani helpt vrouwen met het vergroten van hun gezinsinkomen door kuikens te geven. De vrouwengroepen verzorgen de kuikens vanaf dag 1 en na zes weken kunnen de vleeskuikens verkocht worden. Er zijn zes vrouwengroepen die dit doen. Aan het einde van het jaar wordt de winst bij elkaar opgeteld en gedeeld met alle groepsleden. De vrouwen gebruiken dit geld voor hun huishouden, bijvoorbeeld om het schoolgeld van hun kinderen te betalen en voedsel te kopen.

Eerste hulp bij slangenbeet

Op het platteland waar Sizanani actief is, zijn maar weinig ziekenhuizen. Er is wel een mobiele kliniek. Die komt eens per maand naar het district met medicijnen en om chronische patiënten te bezoeken. In geval van nood zijn mensen afhankelijk van een ambulance, maar helaas komt deze soms niet opdagen. Als er te weinig ambulances beschikbaar zijn bijvoorbeeld of als de wegen slecht begaanbaar zijn. Nokuthula Ngobese, de manager van Sizanani vertelt: "Vanuit Sizanani hebben we EHBO-trainingen gegeven, zodat meer mensen hulp kunnen bieden in geval van nood. We leerden de deelnemers bijvoorbeeld hoe ze kunnen helpen als iemand benauwd is, hoe je brandwonden behandelt of wat je moet doen bij een bloeding of een toeval. Op de foto staan vrouwen die de EHBO-training volgden. Ze hielpen bij een slangenbeet. De ambulance was gebeld, en kwam gelukkig, maar zij verleenden de eerste hulp."

Jongerenwerk

Sizanani zet in op preventie en richt zich daarbij ook specifiek op jongeren. Jeugdwerker Sindy Nkosi en assistent Ntuthuko Mabaso (hiernaast een interview met hem) zijn wekelijks actief op drie scholen en op zaterdag bij jeugdgroepen in twee kerken (Nondweni en iSandlwana). Sizanani-manager Nokuthula vertelt: "We werken met jongeren vanaf 13 jaar. Op de scholen zijn dat in totaal 195 jongeren. In de kerk wisselt het aantal. We onderwijzen jongeren en gaan in gesprek over het maken van de juiste keuzes, over de gevaren van tienerzwangerschappen, drugs- en alcoholgebruik enz. Heel waardevol!"

Van de penningmeester

Mark Franken

Sizanani is als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI) verplicht om een jaarverslag te publiceren op de website. Sinds kort moet dat zelfs in een vaststaand formaat. We zijn graag een ANBI. Daardoor mag u uw gift aftrekken van uw inkomen tijdens de inkomstenbelastingaangifte. En hoeft u over dat deel van uw inkomen geen belasting af te dragen. Als u ons structureel steunt, kunt u overwegen dit in de vorm van een schenkingsovereenkomst te doen. U geeft Sizanani daarmee iets meer zekerheid over de termijn en hoogte van uw gift en de Belastingdienst beloont u met het wegnemen van de minimum drempel en maximale aftrek. We zijn dankbaar dat de Belastingdienst het 'algemeen nut' erkent en beloont. Onze doelstelling valt specifiek te omschrijven dan 'algemeen nut'; hierover meer in de rest van deze nieuwsbrief. We zijn nog dankbaarder dat u niet alleen het algemeen nut onderkent van Sizanani, maar zelfs zo betrokken bent dat u de woorden en foto's uit deze nieuwsbrief tot u neemt, voor het werk bidt en, zoals blijkt uit het jaarverslag, gezamenlijk een indrukwekkend mooi bedrag bij elkaar geeft.

Phumzile: 'Mensen helpen, daar ga ik van aan!'

Phumzile Mtshali (50) is al zo'n 15 jaar betrokken bij Sizanani, tegenwoordig als coördinator van de gezondheidsprogramma's. "Het helpt in mijn werk dat ik veel mensen ken en zelf open ben over mijn hivstatus."

"Als coördinator stuur ik onze thuiszorgmedewerkers aan. Ze werken erg zelfstandig, want zo hebben we ze opgeleid bij Sizanani. Maar soms lopen ze tegen problemen aan waar wat meer begeleiding bij nodig is. Dan word ik geroepen. Ik doe mijn werk heel graag. Ik hou ervan om anderen te helpen en ik vind het heerlijk om praktisch bezig te zijn. Niet teveel praten, maar doen; dat past bij mij. De vrijwillige

thuiszorgmedewerkers komen veel tegen in hun werk. Dat is best zwaar, vooral mentaal. Daarom is het belangrijk om elkaar geregeld te zien, zodat je even kunt 'leeglopen' en elkaar bemoedigen. Mijn rol is om dat goed te begeleiden, zodat ze de moed erin houden. En natuurlijk kwaliteit blijven leveren.

Vertrouwen op God

Ik zie voortdurend hoe God hier werkt. Bijvoorbeeld als mensen genezen, door Zijn genade. Maar ook als er mensen sterven: mijn vertrouwen is op Hem. God kennen is het belangrijkste wat er is. Hij is het begin en het einde. We moeten elke dag met Hem beginnen en Hem vragen om ons liefde, geduld en vreugde te geven. En kracht. Gelukkig geeft Hij ons dat. Zeker weten!

Hiv-positief

In 2008 kwam ik in dienst bij SiSA. Ik was betrokken bij een support-groep voor mensen met hiv. Sinds mijn 18e ben ik besmet met hiv, ik ben hier altijd heel open over geweest tegen mijn familie en omgeving. SiSA vroeg mij om een opleiding te doen voor thuiszorgmedewerker en lid te worden van hun team. Wij verlenen thuiszorg als patiënten en hun naasten niet meer weten wat ze moeten doen. Zonder hulp zullen ze sterven. Ze hebben zorg en liefde nodig, vooral ouderen. Niet alle patiënten hebben betrokken familieleden die hen verzorgen. Ik begrijp dat niet. Ik bezoek families waar weinig betrokkenheid en zorg is en probeer hierover in gesprek te gaan. En hen aan te moedigen om te zorgen voor elkaar. Soms is er geen familie. Dan is het onze verantwoordelijkheid om medicijnen en zorg te geven.

Tuberculose

Het helpt in mijn werk dat ik veel mensen ken en zelf open ben over mijn hiv-status. Ik veroordeel niemand, dat weten en voelen de mensen. Ook bieden we ondersteuning door kleding en voedsel (pap) uit te delen. Het is voor zieke mensen, vooral tuberculose-patiënten, heel belangrijk om goed te eten. Tuberculose is goed onder controle te houden, maar mensen stoppen vaak te vroeg met het nemen van medicijnen. Dat is hartstikke gevaarlijk. Ook blijven mensen bijv. in dezelfde kamer slapen, terwijl het besmettelijk is als een patiënt veel hoest. Er wordt hard gewerkt aan tegengaan van tuberculose, door te testen en medicatie te verlenen. Maar het blijft hier een groot probleem.

Droom

Mijn droom voor Sizanani? Een eigen gebouw. Dan word je serieus genomen door de overheid en mogelijke subsidiegevers. Ook biedt het nieuwe mogelijkheden, zoals een gaarkeuken waar mensen eten kunnen krijgen. En meer ruimte voor trainingen. Ook zijn we nu lastig te vinden, doordat we ruimtes huren in bijbelschool KwaLanga. Er is veel werk voor Sizanani in de regio. Ook vanuit de kliniek wordt naar ons verwezen. Er is hier maar één gezondheidskliniek, dus de verpleegkundigen daar zijn heel blij met ons Sizanani en de zorg die wij verlenen."

Ntuthuko: 'Bij God vond ik échte vrede en blijdschap'

Ntuthuko Mabaso (29) is ouderling in Mtshongweni en in Mbewunye. Deze beide preekplaatsen vallen onder de kerkenraad van Ndindindi, van de Reformed Churches Nquthu. Daarnaast is hij assistent-jeugdwerker bij Sizanani. Wat betekent de kerk voor hem, in zijn leven? En welke lessen wil hij jongeren meegeven?

"Toen ik een jaar of 3 was, verliet mijn vader ons gezin. Mijn moeder heeft ons in haar eentje opgevoed. Dat was niet makkelijk voor haar. Er was amper geld en ze kon mij en mijn twee broers niet goed aan. Het gevolg: ik deed wat ikzelf wilde.

Gecombineerd met verkeerde vrienden, raakte ik op het verkeerde pad. Zo werd ik al vroeg vader. Ik was 16 toen mijn dochttertje werd geboren. Gelukkig heb ik nog steeds goed contact met haar.

Vaderfiguur

Toen ik een jaar of 15 was, kwam ik terecht bij de familie Khumalo. Ze zijn verre familie van ons. Vader Aleck Khumalo nam me op in zijn gezin, als één van zijn eigen zoons. Ik trok bij hen in en woon er nu nog steeds. Ik zie hem als mijn vader, ik noem hem dan ook 'baba Khumalo'; papa.

Vrede en blijdschap

Van huis uit was ik niet gewend om naar de kerk te gaan. Met mijn oma ging ik soms naar een kerk die het christendom mixt met onze traditionele Zulu-cultuur, bijvoorbeeld rond voorouderverering. Baba Khumalo ging elke zondag naar de gereformeerde kerk. Hij preekt daar ook, als lerend ouderling. In het begin bleef ik thuis als zij naar de kerk gingen, maar op een dag besloot ik ook mee te gaan. En ik ben nooit meer weggegaan. In de kerk tref je fijne mensen. Bij God vond ik vrede en blijdschap. Daarbuiten is het steeds oorlog. Altijd vragen... Welke keuzes maak je? Wat is goed voor je? Ik ontdekte dat God de goede richting wijst. Mijn vrienden merkten dat ik veranderde.

Voorbeeld

Via de kerk leerde ik ook Sizanani kennen en kon ik verschillende trainingen doen, bijvoorbeeld Engelse les. Jongere predikanten in de kerk werden mijn grote voorbeelden. Vroeger zag niemand me staan. Ik was gewoon een jonge jongen. Maar zij waren aardig. Ze zeiden niet 'doe dit of doe dat', maar vroegen: 'kun je dit doen?'. Zo'n voorbeeld wil ik nu zelf ook zijn, voor de jongeren die ik ontmoet via het jeugdwerk dat we met Sizanani doen op scholen. Ik ben de assistent van Sindy, de jeugdwerker. Ik wil jongeren graag helpen om goede keuzes te maken. Want er liggen hier flinke uitdagingen voor iedereen, ook voor christelijke jongeren: werkloosheid, tienerzwangerschappen, drugs en alcohol. Doe niet hetzelfde als ik deed, probeer ik ze te leren. God geeft echte vrede. En rust. Zo wil ik graag een voorbeeld voor ze zijn: kijk naar mij, het kan!"